

Nr 1063

Av herrar **Mattsson** och **Gustavsson** i Alvesta, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 16, angående anslag till studiebidrag m. m. för budgetåret 1969/70.

(Lika lydande med motion nr 927 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 16 framlägges förslag angående anslag till studiebidrag m. m. Därvid föreslås vissa förbättringar av det studiesociala stödet. Sålunda föreslås det inkomstprövade tillägget inom studiestödsreglementet bli höjt med 225 kronor per läsår för ogift studerande med syskon under 16 år. Vidare skall enligt förslaget maximibeloppet för lån från allmänna studielånefonden höjas från 5 000 kronor till 6 500 kronor. Vidare föreslås att gränsen mellan elever som anses tillhöra familjens ekonomi och övriga elever blir strikt 20 år.

Andra förbättringar som rymmes i föreliggande proposition är möjlighet för vuxenstuderande till partiell befrielse från skyldighet att betala tillbaka studielån från allmänna studielånefonden, utökning av minsta återbetalningstiden för återbetalningsskyldiga studiemedel från 10 till 15 år samt en höjning av åldersgränsen för erhållande av studiemedel från 40 till 45 år.

Vi hälsar de nämnda förbättringarna med tillfredsställelse.

Enligt vår mening bör emellertid även en förstärkning av inackorderings-tillägget företas. Detta tillägg uppgår för närvarande till 100 kronor per månad, och det utgår liksom studiebidraget och övriga tillägg under högst nio månader per år. Beloppet har varit oförändrat sedan beslutet om studie-hjälpsreglementets införande fattades år 1964. Sedan dess har emellertid en betydande penningvärdeförsämring ägt rum, och stödet har sålunda förlorat en stor del av sitt reella värde. Utvecklingen av såväl konsumentpris-index som bostadsindex tyder på en försämring av penningvärdet om drygt 20 procent. Det finns anledning räkna med att inackorderingskostnaderna under ifrågavarande tid stigit i minst nämnda omfattning.

Inackorderingsbidraget berör de studerande som bor långt från skolan. Ifrågavarande kategori drabbas följaktligen också av den urholkning av tilläggets värde som inflationen åstadkommer. Det är i första hand ungdomar som på grund av avstånds- och kommunikationssvårigheter måste lita till inackordering, och det är otillfredsställande att deras studiestöd försämras på anført sätt. En inackorderingssituation är i allmänhet förenad

med problem av olika slag, som de elever som bor på skolorten eller har möjlighet att dagligen resa till denna inte behöver brottas med. Mot den bakgrunden är det särskilt angeläget att den inackorderade hålles skadeslös mot penningvärdeförsämringens verkningar. I detta sammanhang bör också erinras om att såväl resetillägget som det förlängda barnbidraget undergått höjningar sedan 1964. Enligt vår mening bör inackorderingstillägget sålunda höjas med 25 kronor i månaden och sålunda utgå med 125 kronor. Nämnda tillägg bör dessutom indexregleras så att framtida urholkning av dess värde undviks.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställs,

att riksdagen måtte vid sin behandling av proposition nr 16 i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till nästa års riksdag angående *dels* höjning av inackorderingstillägget inom studiestödsreglementet till 125 kronor per månad, *dels* indexreglering av nämnda tillägg.

Stockholm den 25 mars 1969

Lennart Mattsson (cp)

Rune Gustavsson (cp)

i Alvesta
